

Davening in a Beit Kneset V.S. davening in a parking lot

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עא עמוד ב

ובמדבר מאי טעמא לא מהול? איבעית אימא: משום חולשא דאורחא;

2. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עב עמוד א

ואיבעית אימא: משום דלא נשיב להו רוח צפונית, דתניא: כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא נשבה להם רוח צפונית. מאי טעמא? איבעית אימא: משום דנזופים הוו, ואי בעית אימא: דלא נבדור ענני כבוד. א"ר פפא: הלכך, יומא דעיבא ויומא דשותא - לא מהלינן ביה ולא מסוכרינן ביה; והאידינא דדשו בה רבים, שומר פתאים ה'

3. נימוקי יוסף מסכת יבמות דף כד עמוד א

והאידינא. דעבדינן מצות המילה בין ביומא דעיבא בין ביומא דשותא דשו בה רבים שומר פתאים ה'. וכתב הריטב"א ז"ל בשם רבו ז"ל מכאן דמאן דלא בעי לממהל ביום דעיבא הרשות בידו ושפיר עבד דלא למסמך על שומר פתאים וה"ה שהיה ראוי שלא למול בשבת כשהוא מעונן עכ"ל

4. ערוך השולחן יורה דעה סימן רסג

האמנם מ"ש הנמק"י דביומא דעיבא הרשות בידו לעכב המילה לא שמענו זה מעולם והרי מצינו דמטעם שומר פתאים ד' אנו מקילין גם בדבר הרשות כמו להקיז דם בערב שבת כדאמרינן סוף פרק מפנין [שבת קכ"ט ב] וכו"ש במצוה רבה דמילה וראיה לדבר מדלא אשתמטו חד מן הפוסקים להזכיר זה ש"מ דלא צייתין ליה וכן המנהג פשוט ואין לשנות

5. תוספות מסכת יבמות דף עב עמוד א

משום דלא נשיב להו רוח צפונית - בספרי אומר דבגנותן של ישראל סיפר הכתוב שלא עשו אלא פסח אחד במ' שנה שהיו במדבר שלא מצינו שעשו פסח אלא בשנה שניה ותימה וכי במזיד היו נמנעים ואי משום מילת זכרים שהיו מעכבים וחשיב גנות לפי שגרמו הם דבר זה

6. רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ח

הלכה א

תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור, ולא יתפלל א ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור, ולעולם ישכים אדם ויעריב לבית הכנסת שאין תפלתו נשמעת בכל עת אלא בבית הכנסת, וכל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו מתפלל בו עם הציבור נקרא שכן רע.

7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד א

תניא, אבא בנימין אומר: אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, שנאמר: לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה. אמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק: מנין שהקדוש ברוך הוא מצוי בבית הכנסת שנאמר: אלהים נצב בעדת אל; ומנין לעשרה שמתפללין ששכינה עמהם - שנאמר: אלהים נצב בעדת אל;

8. רש"י מסכת ברכות דף ו עמוד א

במקום רנה - בבית הכנסת, ששם אומרים הצבור שירות ותשבחות בנעימת קול ערב. בעדת אל - בבית מועד שלו.

9. בית אלוקים למבי"ט שער התפילה פרק ה

בהיות התפלה נמשכת אחר השבח וההודאה לאל יתברך. ראוי שתאמר במקום מיוחד, והוא בית הכנסת, וכמו שאמר אבא בנימין פ"ק דברכות (דף ו') אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, שנא' (מלכים א' ח') לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה, וענין רנה הוא שבח ותהלה לאל יתברך, וזה בלי ספק אין מקום אמירתו אלא בבית הכנסת, כי הוא מקדש מעט, וכמו שבמקדש הלויים היו משוררים ומשבחים לאל בדוכנם, כן ראוי להיות שבחו יתברך נאמר בבית הכנסת, שהוא מקום קבוץ בני אדם לשבח אותו בדבר שבקדושה שאינה בפחות מעשרה, כי רוב הדברים הצריכים י' הם בענין שבחיו ית', כאמרם (ברכות ל"א) אין דבר שבקדושה בפחות מעשרה, שהם קדושה וקדיש וברכו, וכיון שאינם נאמרים בפחות מעשרה, צריך שיתקבצו העשרה במקום אחד והוא בית הכנסת. וכיון שהשבח צריך להיות בבהכ"נ, גם התפלה צריך להיות בבהכ"נ, וז"ש במקום רנה שם תהא תפלה, כי כיון שהרנה היא השבח צריך להיות בעשרה שיתקבצו בבית הכנסת, שאין דבר שבקדושה בפחות מעשרה, גם התפלה הנמשכת אחר השבח ראוי להיותה ג"כ בבהכ"נ במקום הרנה, וכיון שהוקבע

Davening in a Beit Kneset V.S. davening in a parking lot

מקום אחד להקדישו יתברך בעשרה, נעשה בית הכנסת והוא יתברך מצוי בו, וכמו שאמרו (שם ו') מנין שהקב"ה מצוי בבהכ"נ שנא' (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל, ועדה אינה בפחות מעשרה העומדים בבית הכנסת, ואמר שהאלהים נצב בה. וענין היותו מצוי בבהכ"נ, הוא להורות לנו מעלת תפלת הרבים שאינם חוזרים ריקם בתפלתם כשהיא בכוונה, וזהו הנרצה בבהכ"נ שהוא מקום קיבוץ הרבים לתפלה, והוא יתברך מצוי לשמוע תפלתם. ואחר שהוקבע המקום לתפלה, הרי הוא מוכן ומושפע להיות נענה כל המתפלל בו,

10. בית הבחירה (מאירי) מסכת ברכות דף ו עמוד א

כל שאדם יכול להתפלל בבית הכנסת יעשה מפני ששם כונת הלב מצויה כלל גדול אמרו תפלת הצבור חביבה וכל המתפללים בבית הכנסת בעשרה שכינה עמהם ובפרק ד' אמרו שאסור לאדם שיקדים תפלתו בצבור לתפלת הצבור והתבאר למטה שאם לא היה יכול להתפלל בב"ה יתפלל בתוך ביתו בשעה שהצבור מתפללים שנאמר ואני תפילתי לך ה' עת רצון אימתי הוא עת רצון בשעה שהצבור מתפללים ומ"מ מי שיש לו ב"ה בעירו והוא יכול לילך ואינו הולך אין רוח חכמים נוחה הימנו ולא עוד אלא שנקרא שכן רע ואם יש לו בית המדרש קבוע מתפלל בו וכך הדבר ברור:

11. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ד עמוד ב

מר רב יוסף: לא ליצלי איניש צלותא דמוספי בתלת שעי קמייתא דיומא ביומא קמא דריש שתא ביחיד, דלמא כיון דמפקיד דינא, דלמא מעייני בעובדיה ודחפו ליה מידחי. אי הכי, דצבור נמי! דצבור נפישא זכותיה. אי הכי, דיחיד דצפרא נמי לא! כיון דאיכא צבורא דקא מצלו לא קא מדחי.

12. תוספות מסכת עבודה זרה דף ד עמוד ב

כיון דאיכא צבורא דמצלי לא מדחי - פי' ר"ת הא דמשמע הכא דמהני אפי' כשהצבור מתפללין במקום אחר היינו דוקא דלא מדחי אבל אינה נשמעת אלא במקום שהצבור מתפללין כדאמרינן בפ"ק דברכות (דף ו.) אין תפלתו של אדם נשמעת אלא עם הצבור.

13. צל"ח מסכת ברכות דף ו עמוד א

אבל במס' ע"ז דף ד' ע"ב בתוס' בד"ה כיון דאיכא ציבורא, כתבו בזה הלשון, אינה נשמעת אלא במקום שהצבור מתפללים כדאמרינן בפ"ק דברכות אין תפלתו של אדם נשמעת אלא עם הצבור, יע"ש. וא"כ נראה שהם מפרשים דברי אבא בנימין דבית הכנסת כוונתו הצבור שמתפללים שם בבית הכנסת.

14. צל"ח מסכת ברכות דף ו עמוד א

וצ"ל דתרת' בעי, עם הצבור ודוקא בית הכנסת, דאל"כ למה הזכיר בית הכנסת הוה ליה למימר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בצבור, אלא ודאי דבעי ג"כ בית הכנסת, וכן משמע לשון התוס' הנ"ל שהתחילו במקום שהציבור וסיימו עם הציבור. ולפ"ז גם תפלת הצבור אינה נשמעת אלא בבית הכנסת, קשה למה קאמר אבא בנימין אין תפלתו של אדם נשמעת, הוה ליה למימר אין תפלה נשמעת אלא בבית הכנסת. ולכן נלע"ד דתפלת הצבור גם לדעת התוס' נשמעת בכל מקום שמתפללין, ותפלה של יחיד כשהוא לבדו אפי' בבה"כ אינו בטוח שתהא נשמעת, אבל אם היחיד מתפלל בבה"כ בעת שהצבור שם, אף שנתאחר וכבר סיימו הצבור תפלתם אלא שהם עדיין עוסקים בשירות ותשבחות כמו אשרי ובא לציון וכדומה, והיחיד מתפלל שם תפלתו נשמעת, והיינו לשמוע אל הרנה ואל התפלה, הואיל והקב"ה שומע אל הרנה של הצבור, שומע ג"כ תפלה של היחיד, וק"ו אם מתפלל בבית הכנסת שחרית בעת שהציבור מתפללים מוסף. והמג"א שכתב בסי' צ' ס"ק י"ז דמשמע במס' ע"ז דאם מתפלל מוסף בעת שהציבור מתפללים שחרית לא מקרי בשעה שהציבור מתפללים, היינו כשאינו מתפלל עמהם בבה"כ, אבל אם התפלל עמהם בבה"כ לא זו שאינה נדחית אלא אפילו נשמעת, כנלע"ד.

15. רבי עקיבא איגר מסכת ברכות דף ו עמוד א

אין תפלתו של אדם כו'. עי' ע"ז ד' ע"ב תוס' ד"ה כיון, וגרסתם אלא עם הציבור.

16. מרומי שדה מסכת ברכות דף ו עמוד א

אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בביהכ"נ כו'. פי' אם הוא יחיד אין תפלתו נשמעת אלא בביהכ"נ. דשם יש רנה דרבים. ולמד מדכתיב ואל התפלה. ולא אל הרנה והתפלה. אלא הרנה מיירי של רבים. ואח"כ ואל התפלה דיחיד. ומאמר זה אינו דומה להא דאי' להלן ריש דף ח'. מאי דכתיב ואני תפילתי וגו' אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין. דהתם משמעו דוקא עם הצבור ביחד. כמוש"כ השאילתות דרא"ג שאילתא ח'. ולזה המאמר כיונו התוס' בע"ז דף ד' ב' בד"ה כיון. ולא כמו שהבינו הגרי"ב והגרע"א

Davening in a Beit Kneset V.S. davening in a parking lot

והצל"ח שהתוס' הביאו זה המאמר שבדף ו'. וליתא אלא הביאו המאמר שבדף ח'. והיה לפנייהם הנוס' אימתי עת רצון אלא עם הצבור והכי אי' ברי"ף שם:

17. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יז עמוד א

דריש ר"ע: איש ואשה, זכו - שכינה ביניהן, לא זכו - אש אוכלתן.

18. יחזקאל פרק יא

(יד) וַיְהִי דְבַר-יְקֹזֵק אֵלַי לֵאמֹר:

(טו) בְּן־אָדָם אַחִיךָ אַחִיךָ אֲנֹשִׁי גְּאֻלְתָּךְ וְכַל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל כֹּלָּה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם יִשְׂבִּי יְרוּשָׁלַם רְחִקוּ מֵעַל יְקֹזֵק לָנוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה: ס

(טז) לָכֵן אָמַר כְּהֵאֲמַרְ אֲדֹנָי יְקֹזֵק כִּי הֲרִחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי הִפְצִיתִים בְּאֲרָצוֹת וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט בְּאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם: ס

19. מצודת דוד יחזקאל פרק יא פסוק טז

אבל הנה מהשגחתי לא רחקו כי בהארצות אשר באו שמה אהיה להם למקדש מעט ר"ל אשרה שכינתי בבתי הכנסיות שלהם ועם כי רחקו מן מקדשי שהוא המקדש הגדול אשר בירושלים יהיה להם במקומו מקדש מעט:

20. ירמיהו פרק לט

(ח) וְאֶת־בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בַּיִת הָעָם שָׂרְפוּ הַפְּשָׁדִים בָּאֵשׁ וְאֶת־חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם נָתְצוּ:

21. רש"י ירמיהו פרק לט פסוק ח

(ח) ואת בית העם - בתי כנסיות:

22. מצודת דוד ירמיהו פרק לט פסוק ח

(ח) ואת בית העם - ר"ל בית כ"א מגדולי העם כמ"ש בסוף הספר ובמ"ב את כל בית גדול:

23. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לב עמוד א

תניא, רבי ישמעאל בן אלעזר אומר: בעון שני דברים עמי הארצות מתים - על שקורין לארון הקודש ארנא, ועל שקורין לבית הכנסת בית עם.

24. רש"י מסכת שבת דף לב עמוד א

בית עם - לשון ביזוי, שמתקבצין בו הכל

25. אסתר פרק ד

(טז) לָךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן וְצִוּוּ עָלַי וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנִעַרְתִּי אִצּוּם כֵּן וּבָלֵן אָבּוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כָדַת וְכֹאֲשֶׁר אֲבָדְתִי אֲבָדְתִּי:

26. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סא עמוד א

אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם.

27. תוספות מסכת יבמות דף סא עמוד א

ור"ת מפרש דיש חילוק בין אדם להאדם דעובדי כוכבים בכלל האדם נינהו

28. ביאור הלכה סימן נח

*ומצוה מן המובחר וכו' - דע דהזהירים לקרות כוותיקין מותר לקרות ולהתפלל ביחידי אם אין להם מנין וגדולה מזה מוכח במשנה ברכות דף כ"ב ירד לטבול וכו' עיין שם דאפילו אם אין לו תפילין בעת ההיא ג"כ אפ"ה יזהר לקרותה בזמנה סמוך להנץ ומשנה זו איירי בוותיקין כדמסקינן בגמ' שם: